ISTENTISZTELETI ALKALMAK

Április 3.	Nagypéntek du. 6 óra: VÁLTOZÁS!	Istentisztelet úrvacsora osztással, igehirdető: Börönte Márta Passió olvasás
Április 5.	Húsvét vasárnap de. 10 óra:	Istentisztelet úrvacsora osztással, igehirdető: Börönte Márta Gyermekek Húsvétja - meglepetéssel
Április 6.	Húsvét hétfő de. 10 óra:	Istentisztelet úrvacsora osztással, igehirdető: Fekete Gy. Viktor

Áldott Húsvéti Ünnepeket kívánunk
a feltámadott Krisztusra tekintve
minden hittestvérünknek, az elnökség nevében!

Sólyom Csaba mb.felügyelő Börönte Márta gyülekezeti lelkész

Hírköszöntő

2015. május 16. szombat: Missziónap - Bonyhád

2015. május 24. vasárnap 10 óra: Konfirmáció

2015. június 7. vasárnap 10 óra: Hálaadó tanévzáró istentisztelet. Szeretetvendégség.

Rákosszentmihály-Sashalmi Evangélikus Egyházközség
1161 Budapest, Hősök tere 10-11. • Telefon/Fax: 405-4877 (hétköznap 9-20 óráig)
Fogadóóra: kedd, péntek 16-18 óráig. (Kizárólag előzetes egyeztetés után.) Csütörtök szabadnap. http:// gyertyafeny.lutheran.hu OTP átutalási szám: 11716008-22462655
A gyülekezet alapítványa: Csillaggyertyafény • www.csillaggyertyafeny.hu

Gyertyafény

A Rákosszentmihály-Sashalmi Evangélikus Egyházközség lapja
15. évfolyam 1. szám 2015. Húsvét

A szeretet csodái

„A szeretet azokat a könnyeket is meglátja, amelyeket nem sírtak el, és azokat a kéréseket is meghallgatja, amelyeket nem mertek kimondani." (Gály Kata)

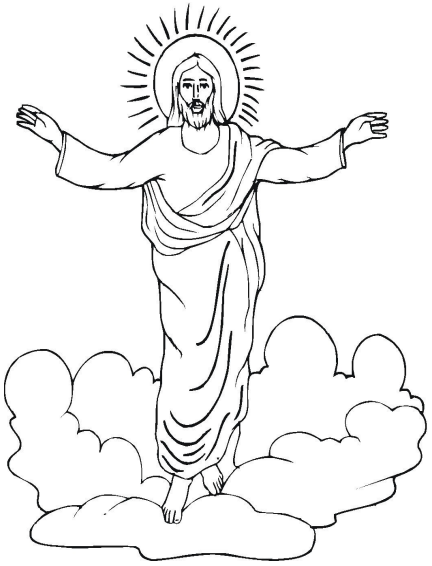

Ó Uram, Te látod azokat a könnyeimet, amelyeket nem sírtam el az arcomon, meghallod a szívembe maradt kéréseimet, kimondatlanul. A mindennapok kis feltámadás pillanatai ezek az élmények.

Néha az ember szíve nem remél, füle nem hall, szeme nem lát és mégis beteljesül az álom, Isten ölelő, szerető karjában. Megtörténik égi áldással a csoda, érthetetlenül.

Egyik hétvégén keresztfiammal, Benedekkel beszélgettem telefonon. Idén töltötte be negyedik életévét. Örömmel mondta el, hogy ajándékot kapott a nagyszülőktől.

Éreztem láthatatlanul a boldogságát. Érdeklődve kérdeztem: „Benedek, milyen színű a játékod?" Keresztfiam gyermeki hittel mondta: „Idehozom neked a telefonhoz és megmutatom."

Az Istenközeli gyermekek látják a szívben lévő könnyeket, meghallják a kimondatlan szavakat, hiszik, hogy a telefonba mutatott tárgy látható.

Isten szerető jelenléte valóság számukra. A lehetetlen lehetségessé válik. A kis feltámadás ünnepeiről szólnak a mindennapok sok csodái. Kedves Testvérem! Kérem a Mindenhatót, adjon hitet, erőt a

számoláshoz. Legyen időnk végig számolni a hétköznapok kis feltámadás élményeit és vasárnap a feltámadás ünnepén hálás szívvel megköszönni a hét kegyelmét.

A húsvéti istentisztelethez kapcsolódóan köszöntsük egymást így a templomban:

Az Úr feltámadt! Valóban feltámadt!

Börönte Márta

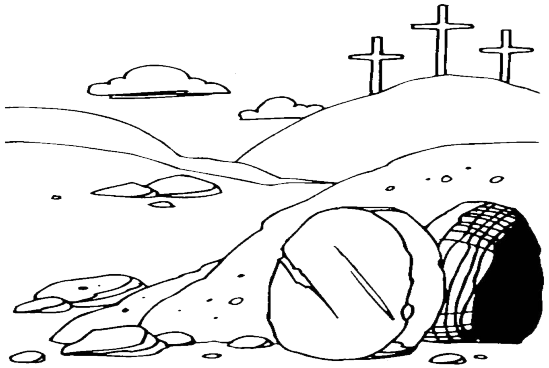

Csendes csodák

Ne várd, hogy a föld meghasadjon
És tűz nyelje el Sodomát.
A mindennap kicsiny csodái
Nagyobb és titkosabb csodák.

Nézz a sötétkék végtelenbe,
Nézd a kis ezüstpontokat:
Nem csoda-e, hogy árva lelked
Feléjük szárnyat bontogat?

Tedd a kezedet a szívedre
Hallgasd, figyeld, hogy mit dobog,
Ez a finom kis kalapálás
Nem a legcsodásabb dolog?

Nézd, árnyékod hogy fut előled,
Hogy nő, hogy törpül el veled.
Nem csoda ez? - s hogy tükröződni
Látod a vízben az eget?

Ne várj nagy dolgot életedbe,
Kis hópelyhek az örömök,
Szitáló, halk szirom-csodák.
Rajtuk át Isten szól: jövök.

Reményik Sándor

Gyülekezeti alkalmaink

Heti alkalmak

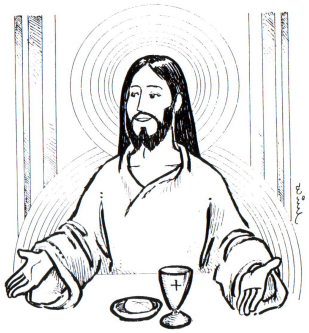

Istentisztelet: vasárnap 10 óra
Kishittan: vasárnap 10 óra
Nagyhittan: vasárnap 11.15 óra
Felnőtt bibliaóra: kedd 15 óra

Havonkénti alkalmak

Családi istentisztelet: első vasárnap, 10 óra - úrvacsorai istentisztelet

Gyülekezeti hejdejó: a Családi istentisztelet után

Családi terefere: első vasárnap 11 óra

Ifjúsági alkalom imaközösséggel: második kedd 18.30 *(gitár- és énektanulási lehetőséggel)*

Taizé ima-ének együttlét: második kedd, este 7 óra

Lelki kibeszélő műhely - Női kör: utolsó péntek 18 óra *(Beszélgetés John és Stasi Eldredge "Elbűvölő" című könyvéről és a zsiráfnyelv gyakorlati tanulása.)*

Baba-mama szeretetkör: harmadik kedd, 10 óra

A növekedés csodája:

Isten kegyelméből 2015 böjtjében elindult a Férfikör a Taizé ima-ének együttlét előtt 18 órakor. Szeretettel várjuk a férfi hittestvéreinket. Vezeti: Fekete Gy. Viktor

"Örülök, ha azt modják nekem: az Úr házába megyünk!" (122 Zsolt 1)

"Belső tudásomat gyermekkoromban kezdtem értékelni. Kisgyermekként anyám sokszor megfogta a kezemet, és gondolt valamire, én pedig perceken belül beszélni kezdtem arról, ami eszébe jutott. Anyám ezt lenyűgözőnek találta. Ma már mindenféle fizikai magyarázat létezik erre a jelenségre. Akár pszichikus energiának, akár érzékszerveken túli észlelésnek (extrasensory perception, ESP) vagy spirituális összeköttetésnek nevezzük, a belső hang meghallgatása – majd az erre való válaszolás – művészet. Tehetségemet értékelni kezdtem, és hatásos eszközzé vált számomra.

Anyám és nagyanyám is értékelte saját belső hangját. Anyám bölcsen hallgatott a szellem útmutatására életében. Mindennapos dolognak számított, hogy minden logikát sutba vetett, ha olyan „érzése" volt, hogy valamit tennie kell. Egyszer, amikor főiskolásként otthon töltöttem a nyári szünetet, egy nagy születésnapi tortával tért haza a boltból. Tudomásom szerint senkinek nem volt születésnapja, így mindannyian kíváncsiak lettünk, amint anyám kipakolt az autóból, és behozta a tortát.

- Kinek van születésnapja? – kiabáltuk. - Nem tudom, de olyan érzésem támadt, hogy tortát kellene vennem, így vettem egyet.

Anyám nemsokára megtudta, hogy egy közelben élő, szűkölködő, egyedülálló anyának születésnapja van, és kicsi gyermekei tortát akartak adni neki, de nem voltak elég nagyok ahhoz, hogy megsüssék. Ez volt az! Anyám előrántotta az édességet a hűtőből, és elvonult, hogy hasznossá tegye magát a családnál.

A gyerekek évekig emlékeztek arra az estére, amikor anyám megjelent azzal a születésnapi tortával, és hálás könnyeket csalt anyjuk szemébe. Az anyám és nagyanyám mellett átélt számos hasonló élmény miatt megtanultam jobban bízni az intuícióban, mint a logikában."

"Tudom, hogy Isten létezik, a mi Mennyei Atyánk, aki szeret bennünket, és ugyanazt a lehetőséget nyújtja a közeledésre, mint egy szeretetteljes barát. Ha így közelítünk a kapcsolathoz, akkor erőre, szeretetre, fejlődésre, válaszokra, tudásra, fényre és igazságra lelünk. Mindez az általam szellemnek nevezett dolgon keresztül érkezik hozzánk. Ettől érezzük magunkat értékesnek, ettől tudunk jobban szeretni, és ettől érezzük úgy, hogy készen állunk a nélkülözők szolgálatára és megsegítésére."

Rebecca Linder Hintze - részletek a könyvből

Az én csodám

„Tudja meg ezt a jövő nemzedék, a születendő ifjak,
és, ha felnőnek, beszéljék el fiaiknak,
hogy Istenbe vessék bizalmukat;
ne felejtsék el Isten nagy tetteit,
és tartsák meg parancsolatait."
(Zsoltár 78, 6-7.)

A gyülekezet lelkészi munkatársa vagyok 2007 óta, mellette mesemondó és dalnok. Mi az én életem legnagyobb csodája? Ez nem könnyű kérdés. Időre volt szükségem, hogy megtaláljam a szívemben, és láss csodát, akkorra már rég bekövetkezett.

Sokszor úgy gondolunk Isten csodáira, mint valami azonnal felismerhető jelekre: egy hirtelen gyógyulás, egy rég nem látott barát felbukkanása, egy szerencsés esemény bekövetkezése. Az én életem csodája az, hogy azzá lehettem, ami Isten nélkül soha nem valósulhatott volna meg.

Az Evangélikus Hittudományi Egyetemen végeztem katekéta szakon, miközben a Rákosszentmihályi gyülekezetben már évek óta végeztem gyülekezeti szolgálatot. Az egyetem mellett eközben mesemondóként, valamint zenészként léptem fel. Mindig csodálkoztam az én utamon, sokszor mondtam, hogy kamaszként el nem tudtam volna képzelni, hogy egyáltalán emberek elé merjek állni, nemhogy egyáltalán beszélni hozzájuk.

Régen menekültem a szereplés elől és bár szerettem beszélni kis körben, több ember előtt egyszerűen leblokkoltam, izzadni kezdtem, nem találtam a szavakat. Legszívesebben elbújtam volna, mert szinte fizikai fájdalmat okozott ez a figyelem: izzadtam, rágtam a számat és sokszor akár véresre karmoltam a kezemet. Akkor még nem tudtam, hogy ez nem egyszerű szégyenlősség.

Harmincadik születésnapom előtti nyáron derült ki egy hosszas kivizsgálás eredményeképpen, hogy Asperger-szindrómás vagyok, ami az Ausitmus Spektrum egy enyhe formája. Az autistákra jellemzők közül sok tünet megtalálható nálam is, ezek közül itt leginkább a zsúfolt és hangos környezet, a rám szegeződő figyelem, a sokszor kiszámíthatatlan események, illetve az egyéb hétköznapi, számomra azonban zavaró ingerek miatti pszichológiai túlterheltség volt az, amivel meg kellett küzdenem. Ami másoknak egy felszabadult összejövetel, mondjuk egy családi délután, esetleg egy gyülekezeti alkalom, az számomra még a mai napig is hatalmas "fejmunka". Észben is tartani és figyelni a

megfelelő viselkedésre, bizonyos megszokások (pl. affektálásra vagy ugrálásra való hajlam) lenyugtatása, az emberi gesztusok és szavak értelmezése, valamint sok-sok-sok zavaró dolog figyelmen kívül hagyása. Gyermekként például egyszerűen nem voltam képes végigmenni egy emberekkel zsúfolt termen, ami egy gyülekezeti alkalmon elég gyakori esemény, nekem pedig meg kellett tanulnom az ilyen hétköznapi küzdelmeimet megharcolni.

Mindez nem tűnhet nagy dolognak, sok nem autista is küzdhet hasonló nehézségekkel, ami egyedi ezekben az esetekben, az az alacsonyabb ingerküszöb és a szélsőségesebb nyomás. Már korábban is nagy dolognak tartottam, hogy tíz-tizenöt év alatt ekkora "fejlődést" értem el a kommunikáció és társasági jelenlét terén, megtanultam emberek között, az emberekért szolgálni, azonban amikor megkaptam a diagnózisomat az Asperger-szindrómáról, egyértelművé vált előttem, hogy mindez egy valóságos csoda!

Számomra ez adja a legnagyobb erőt, hiszen úgy kaptam szolgálatra kész életet és hozzá tartozó lehetőséget, hogy a génjeim és gyermekkori szorongásaim alapján én önmagam erejéből éppen az ellenkező irányba indultam volna! Az Úr Isten azonban mellém szegődött és apránként, szinte alig észrevehetően, tégláról téglára segített felépíteni bennem azt az embert, aki ma lehetek!

A gyülekezet befogadott, és szeretetével támogat. Családra találtam az egyházközségben. Szeretettel hívok másokat is Krisztus családjába.

Fekete Gy. Viktor

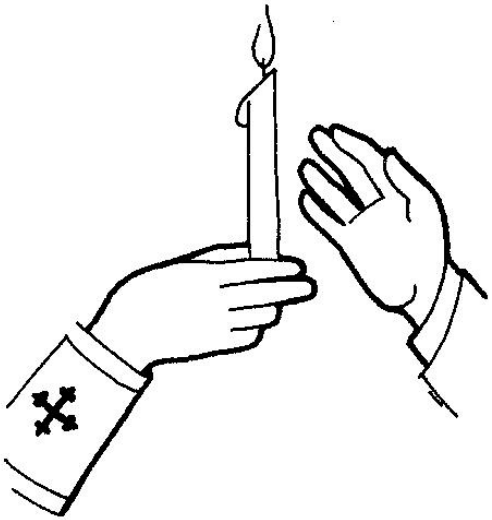

A z a j á n d é k o z á s c s o d á i

Az ajándékozás jegyében örültem, amikor Kurekné Fehér Katalin hittestvérem felhívta a figyelmemet Rebecca Linder Hintze „Gyógyítsd meg családtörténetedet!” című könyvére (Édesvíz Kiadó, www.edesviz.hu) . Mindnyájunknak vannak öröklött negatív családi mintái, amelyek nagy erővel befolyásolják mindennapjainkat, és nehezítik életünket. Szenvednek a családok a károsan beidegződött mintáktól generációkon át. Végig menni a változás útján, hogy boldoggá váljon az egyén a család; ebben kísér a hívő szerző. Imahéten örömmel hívtam fel a könyvre a figyelmet.

Börönte Márta

"Arisztotelész szerint: *„Az igazságtól való kezdeti legcsekélyebb eltérés később az ezerszeresére duzzad.”* Ezért nagyítódnak fel a káros tendenciák a családok növekedésével. Amíg ezeket nem oldjuk meg, vagy nem gyógyulnak meg, addig folyamatosan növekednek, erősödnek, és egyre távolabbra gyűrűznek – még akkor is, ha a kezdeti probléma viszonylag kicsi volt, és régen történt.
Ha bizakodóbb hangulatban közelítjük meg a kérdést, akkor csak egy embernek kell a változás mellett döntenie ahhoz, hogy az egész folyamatot pozitívan befolyásolja – egy olyan embernek, aki a siker érdekében vággyal, bátorsággal, elszántsággal és az igazságot kereső szívvel fegyverkezett fel."

"Dr. Northrup szerint: *„Minden nő, aki meggyógyul, segít meggyógyítani minden előtte élt nőt, és mindazokat, akik majd őt követik,”* és ugyanez igaz a férfiakra is. Bármilyen, önmagadban megvalósított változás a fejlődés lehetőségét nyújtja másoknak. Többször volt alkalmam megfigyelni, ahogyan egy-egy anya és apa egész családokat gyógyít meg pusztán önmaga megváltoztatásával.

A gyógyulás keresése földrajzi értelemben nem korlátozott. Jelenleg a világ minden táján aktívan dolgoznak emberek azért, hogy meggyógyítsák önmagukat és szeretteiket, és leküzdjék rendellenes viselkedésüket. Ezért olyan széles körben ismert dr. Philip McGraw, és ezért olyan népszerűek az önsegítő könyvek. Mivel gyakorlatilag minden ember természete ugyanaz, mindenki több szeretetre, fényre és igazságra vágyik. A folyamat során pedig az emberek egész generációk számára válhatnak meg nem énekelt hősökké.

Fájdalmas lehet megvizsgálni magunkat, rendellenességeinket, családi gondjainkat, hibáinkat és az általunk okozott problémákat. De végül megéri! Amint világunk egy olyan történetté kezd alakulni, amelyet meg akarunk élni, örömünk elég nagy lesz ahhoz, hogy kárpótoljon bennünket azért a fájdalomért, amelyet a gyógyulás érdekében kellett elszenvednünk."

A csodák mindig ott történnek

A csodák mindig ott történnek,
Ahol erős a hit és a szeretet,
Keressük mi is Jézus Krisztust!

Mert általa a mennyekbe kerülhetsz.
A csoda a szívekben lakozik,
Szeretetért nyitott szívvel álljunk,
Az égből jövő üzenetre mindannyian várjunk.

Aprócska dolog is boldoggá tehet,
Abban is lehet olykor csoda,
Mely a szívből jön, mely szeret.

A csodák ott vannak, ahol a boldogság,
A szeretetnél nincs nagyobb orvosság.
Lássuk a csodát, mi szemünk előtt hever,
Ki felismeri, az örül, mert rálelt.

Pisch Ferenc

Rákosszentmihály-Sashalmi Evangélikus Egyházközség
1161 Budapest, Hősök tere 10-11. • Telefon/Fax: 405-4877 (hétköznap 9-20 óráig)
Fogadóóra: kedd, péntek 16-18 óráig. (Kizárólag előzetes egyeztetés után.) Csütörtök szabadnap. http:// gyertyafeny.lutheran.hu OTP átutalási szám: 11716008-22462655
A gyülekezet alapítványa: Csillaggyertyafény • www.csillaggyertyafeny.hu

Gyertyafény gyermekeknek

A Rákosszentmihály-Sashalmi Evangélikus Egyházközség lapja
15.évfolyam 1. szám 2015. Húsvét

Isten csodálatos történetei

A fazekas tanítása

A vasárnapi iskolában olykor érdekes dolgokat láttak a gyerekek, Jolánka mindig lelkendezve mesélte el otthon, mit mutatott nekik Margit néni. Legutóbb például egy cserépvázát, amelyet ő készített a fazekasműhelyben.

– Néhány napja készen van már – emelte föl, hogy mindenki lássa –, elég száraz, kézbe foghatjuk, csiszolhatjuk, tisztíthatjuk és kiégethetjük.

A kislányok körülállták, figyelték, hogyan dolgozik rajta. Először késsel lekaparta a fölösleges anyagot majd csiszolópapírral ledörzsölte a felületét, végül átdörzsölte az egészet valami puha szivaccsal.

– Ilyen sok munka van vele? – kérdezte Jolánka. – Sok bizony – mondta Margit néni –, de ez még csak a kezdet. Ha már kiégettem a vázát, színes máz kerül rá, és azután újra ki kell égetni!

Amikor mindenki a helyére ült, akkor mondta el a tanulságot, hogy ez az egész művelet, sőt műveletek sora önmagára emlékezteti az embert.

– Isten az áldott Fazekasmester munkálkodik az életünkben. Olykor nehéz helyzetbe kerülhetünk, mintha éles késsel dolgoznának rajtunk, hogy lecsiszolódjanak rossz szokásaink, de van tüzes kemence is: megpróbáltatások, betegségek anyagi veszteségek, csalódások…

– Jaj, én nem szeretnék átmenni ilyen dolgokon! – jegyezte meg az egyik kislány.

– Ez nem kívánság dolga – jegyezte meg Margit néni. – De azért ne gondoljátok, hogy a keresztyén élet csupa bajból és próbákból áll! Ha azonban mégis jönnek nehézségek, engedjük, hogy isten munkába vegyen bennünket. Tisztítson meg pl. a csúf beszédtől, rossz gondolatoktól,

akaratosságtól! És ha ez megtörtént, akkor életünk a mi Megváltónk életét tükrözi vissza! Tanuljuk meg, mit mond erről Ézsaiás: „Mi vagyunk az agyag, te a mi formálónk, kezed alkotása vagyunk valamennyien!” (Ézs 64,7)

Szellemi táplálék

Kati nagyon örült Bibliájának, amit egy hete kapott. Betette a könyvszekrénybe, de előbb gondosan le is törölte, hogy egy porszem se maradjon rajta. – Igyekszem, hogy ilyen szép maradjon, ameddig csak lehet! – gondolta, és nem is vette észre, hogy az elsuttogott mondatot anya is meghallotta. – Csakugyan, ezt tartod a legfontosabbnak? – kérdezte kislányát. – Hát nem fontos? – nézett rá kérdőn –, nézd, éppen olyan kiadás a nagymamáé, és azon már alig látszik az aranyozás, a lapok meg… Olyan elnyűtt az egész! – Természetesen, mert nagymama sokat használja!

– Igaz, még ír is bele! Itt a margón az áll, hogy „Ma csodálatos táplálék volt!” – Talán ebéd után olvasta?

– Nem, Katikám, olyasmit nem jegyzett volna fel nagymama a Bibliájába! Nem hallottál arról, hogy nemcsak a testünket kell táplálnunk, hanem a bensőnket is? Isten Igéje szellemi táplálék, erőt, életet, bölcsességet ad! Segít abban, hogy növekedjünk a szeretetben, a megértésben, türelemben, hogy megértsünk másokat, egyszóval hogy lássék, kiábrázolódjék rajtunk az, amit a mi urunk tanít nekünk!

Kati elgondolkodott, miközben saját vadonatúj Bibliájára nézett, végül megszólalt:

– Most kezdem érteni, hogy nem a Biblia külső szépsége a legfontosabb, hanem hogy elolvassuk és megértsük. A betűk fontosabbak, mint a kötés és az aranyozás.

– Így van, de a betűnél is sokkal fontosabb, hogy az Igében lelki-szellemi tartalom van. Mit is ír az apostol a Korintusziaknak: „Mert a betű megöl…” (2 Korintus 3,6) Kati ismét nagymama Bibliáját lapozgatta, és hirtelen azt vette észre, hogy a lapok egy helyen nagyon elkoptak, elvékonyodtak.

– Ezek biztosan a Zsoltárok! – mondta anya.

– Nagymama legtöbbször a Zsoltárok Könyvét olvasta. Gyakran mondta, hogy az az ő csodálatos kincse, szellemi tápláléka! Aki sok nehézségen megy át, annak a zsoltárok igen fontosak!

– Ó, anya, értelek már! Most már nem azt szeretném, hogy a Bibliám ilyen szép, új maradjon (persze azért vigyázok rá!), hanem hogy meglássék rajta, hogy a tulajdonosa forgatja. De azt még nem tudom, hogyan lesz belőle az én számomra táplálék. – Talán segítségedre lehet, ha megtanulod ezt a zsoltárverset: „Gyönyörködöm a te rendeléseidben, a te beszédedről nem feledkezem el. (Zsolt 119,116)

A cédula

A gyülekezeti énekkari próbára apa kocsival vitte Ilonkát, mivel neki is arra volt dolga. Egyik nap a parkolóban egy Opel lökhárítójára ragasztott cédula vonta magára a figyelmüket. Ez állt rajta: „Megölelted ma már a gyermekedet?” Apa bosszús lett: – Micsoda kérdés? És ugyan hány gyerek ölelte meg ma a szüleit!? – No, siess! – és továbbhajtott. Ilonka azonban nem felejtette el a szavait. Régóta imádkozott azért, hogy apja térjen meg. De – jutott eszébe villámszerűen – vajon tettem-e érte valamit? Mivel mutattam meg apának, hogy szeretem? Másnap több, mint egy órát foglalkozott a garázs és az alagsor takarításával. Apja meglátta őt a vödörrel és portörlővel. – Mi van? Csak nem takarítottál? Anya kért rá?

– Nem, apu. Csak valahogyan meg akartam mutatni nektek, hogy hálás vagyok a sok jóért, amit tőletek kapok! És hogy szeretlek benneteket – magyarázta. – Talán ez is egy módja… Apja meglepődve hallgatta, de nem szólt semmit. Pedig még más is következett. Vacsora után anyjára nézett Ilonka.

– Ma én mosogatok el. Menjetek már egyszer ti is ki a kertbe apuval, nézzétek a csillagos eget! – és kuncogott hozzá. – Mi ütött ebbe a gyerekbe? – mormogta az apa, de megfogadta a tanácsot és kimentek a kertbe.

Lefekvés előtt Ilonka gondolkodott egy kicsit. Már egy jó ideje elhagyta azt a szokását, hogy szüleitől csókkal búcsúzzon el, de ez a mai este más volt. Odament apjához, magához szorította, és jókedvűen azt mondta: – Látod, itt egy gyerek, aki ma megölelte a szüleit. Pedig nem volt ráírva a lökhárítóra…

Aztán futott fel a saját szobájába. De még hallotta, amint az apja azt mondja az anyjának:

– Ilonka igazán jó gyerek. Egyszer már meg kellene hallgatnom azt a kórust, amelyben énekel. Lehet, hogy holnap elmegyek vele a gyülekezetbe. Ilonka ujjongott magában: – Ez több, mint amennyit reméltem. Mert ha apa holnap eljön a gyülekezetbe, hallani fogja, amiről ott beszélnek, és „a hit hallásból van!” (Róm 10,17), és ha látja és hallja, hogy milyen örömet adnak a napok az Úr Jézussal való közösségben, akkor… Másnap elmondta édesanyjának, mi indította őt a tegnapi dolgokra, és a végén nevetve mondta: – Rájöttem, hogy bár nem nekünk tették oda azt a cédulát, mégsem volt véletlen, hogy megláttuk.

"A zárba illő kulcs" című könyvből - evangéliumi történetek